

TRƯỜNG SA KHÔNG CÒN XA NỮA

TỪNG LÀ MỘT NGƯỜI LÍNH VÀ CŨNG ĐÃ VINH DỰ ĐƯỢC ĐẾN TRƯỜNG SA NHIỀU LẦN, SAU MỖI CHUYẾN ĐI, NHẠC SĨ ĐỖ AN ĐỀU CÓ NHỮNG TÁC PHẨM ĐẶC SẮC GỬI ĐẾN TRƯỜNG SA VÀ NHỮNG NGƯỜI LÍNH ĐANG NGÀY ĐÊM CANH GIỮ BIỂN TRỜI TỔ QUỐC. CHÚNG TÔI ĐÃ CÓ CUỘC TRÒ CHUYỆN CÙNG ANH SAU MỘT HÀNH TRÌNH DÀI TỪ TRƯỜNG SA TRỞ VỀ ĐẤT LIỀN.

Thưa nhạc sĩ, không phải ai cũng có thể đến Trường Sa, nhưng với anh dường như việc đó lại khá thuận lợi, phải chăng đó là cái duyên?

Trước khi đến Trường Sa, (lần đầu tiên năm 2002) tôi đã đi biểu diễn nhiều nước trên thế giới nhưng khi nhận được quyết định của Nhà hát cử đi Trường Sa, tôi đã không thể kìm nén được cảm xúc, đã gào lên vì vui mừng và hạnh diện.

Lần đầu tiên đem lời ca tiếng hát đến với cán bộ chiến sĩ Trường Sa, tôi đã viết một bài cho màn hát múa mở đầu chương trình *Hát mãi với Trường Sa*.

Chuyến đi đó để lại rất nhiều ấn tượng và nhiều kỷ niệm đẹp. Năm 2010, cơ

duyên lại đến khi tôi được đưa đoàn đi biểu diễn phục vụ bộ đội biên phòng Biển.

Và gần đây nhất đến với biển đảo là ngày 15/4/2011, đoàn đi đã để lại nhiều ấn tượng tốt đẹp trong lòng quân - dân huyện đảo Trường Sa. Trong chuyến công tác này tôi đã viết tặng Lữ đoàn 125 (Đơn vị Anh hùng và là đoàn tàu không số trong những năm chống Mỹ) bài hát *Khúc ca lữ đoàn 125*. Bài hát đã được thu thanh tại Tàu 957 và đã phát suốt hải trình, cho đến các chuyến sau này vẫn được mọi người đón nhận. Tôi nghĩ nếu chưa đến Trường Sa tôi chưa thực sự trưởng thành .

Giữa mênh mông sóng nước, đã khi nào anh cảm thấy bất an và điều đó có gọi cho anh liên tưởng gì đến những người lính đang ngày đêm giữ đảo?

Giữa đại dương mênh mông, con người khi ấy nhỏ bé mong manh lắm, có ai mà không sợ chứ. Tuy nhiên, đó chỉ là cảm giác ban đầu, nhất là với những ai mới đi biển còn với tôi, đây là lần thứ ba ra đảo rồi nên cảm giác ấy cũng không mấy khi xuất hiện. Suốt hành trình lênh đênh trên biển, chúng tôi đều nghĩ đến Trường Sa, nghĩ đến những người lính đang ngày đêm ôm súng giữ biển trời Tổ quốc. Biết bao gian khổ, biết bao mất mát, hy sinh mà các anh còn vượt qua

NHẠC SĨ ĐỖ AN

SINH NGÀY 03 THÁNG 06 NĂM 1970 TẠI HÀ NỘI

- NĂM 1980 ĐI THIẾU SINH QUÂN
- TỐT NGHIỆP PIANO VÀ CHỈ HUY DÀN NHẠC TẠI TRƯỜNG ĐẠI HỌC VĂN HOÁ NGHỆ THUẬT QUÂN ĐỘI.
- HIỆN LÀ PHÓ TRƯỞNG PHÒNG NGHỆ THUẬT NHÀ HÁT CA MÚA NHẠC VIỆT NAM, PHỤ TRÁCH CHUYÊN MÔN.

được hướng chi bọn tôi, có thẩm tháp gì so với các anh đầu. Tôi luôn tự trấn an, trước mặt ta là Tổ quốc, sau lưng cũng là Tổ quốc, Tổ quốc luôn bên ta, nghĩ vậy tự khắc những bất an biến mất.

Cảm xúc của anh trước sự kiện tàu Bình Minh 02 và tàu Viking II bị cắt cáp ngay trong Khu đặc quyền kinh tế của Việt Nam những ngày vừa qua, anh sẽ làm gì để sát cánh cùng những người lính nơi hải đảo?

Đó là sự xâm phạm nghiêm trọng đến chủ quyền biển đảo của Việt Nam, Trung Quốc đã bất chấp cả Công ước 1982 cũng như Tuyên bố chung về ứng xử ở biển Đông (DOC) ký năm 2002 giữa ASEAN và Trung Quốc. Là một công dân và cũng từng là một người lính, tôi cũng như tất cả những người dân Việt đều hết sức phẫn nộ. Cổ nhân có câu *Quốc gia hữu sự, thất phu hữu trách* lẽ nào chúng ta lại chịu ngồi yên. Tôi sẽ viết thật nhiều ca khúc gửi đến những người lính biển để khích lệ các anh và nếu cần tôi sẵn sàng cầm súng để bảo vệ Tổ quốc thân yêu này!

Cũng từng là người lính, cảm nhận của anh về những vất vả ngoài hải đảo so với những người lính nơi đất liền, có sự khác biệt lắm không?

Đã là người lính thì đều có chung một nhiệm vụ là bảo vệ Tổ quốc và toàn vẹn lãnh thổ, không bao giờ khuất phục trước bất kì khó khăn hay kẻ thù hung

dữ nào. Nói về sự vất vả, dù là lính bộ hay lính thủy đều phải chịu nhiều gian khổ, lính bộ có cái vất vả của lính bộ và lính thủy cũng vậy, tuy nhiên lính thủy, đặc biệt là những người lính đang ngày đêm bám đảo thì những vất vả ấy sẽ nhiều hơn. Giữa mênh mông là nước, giữa khắc nghiệt của thiên nhiên, thiếu thốn đủ bề nhưng những người lính đảo của chúng ta vẫn rất lạc quan và luôn hoàn thành nhiệm vụ. Tôi khâm phục và tự hào vì điều đó. Những người lính ngoài đảo xa đã cho tôi thêm nghị lực và tình yêu đối với quê hương đất nước. Tôi xin gửi lời cảm ơn sâu sắc đến các anh, những người lính ăn sóng nằm gió, chưa bao giờ chịu lui bước trước khó khăn và kẻ thù xâm lược. Nhiệm vụ mà các anh được giao rất thiêng liêng. Nơi đất liền, triệu triệu trái tim đang hướng về các anh.

Chuyến đi vừa rồi ấn tượng nào mạnh nhất với anh?

Ra đảo lần này tôi thật sự vui khi nơi đây đã có điện và sóng điện thoại. Mỗi lần ra Trường Sa tôi luôn có cảm giác như đang được trở về nhà, trở về bên những người thân. Tôi đã nói với anh em văn nghệ sĩ trong đoàn, hãy nhìn sâu vào mắt những người lính đảo, bạn sẽ biết bạn cần phải làm gì, và chúng tôi đã hát, hát bằng con tim, hát bằng tình yêu thiêng liêng dành cho các anh, dành cho Tổ quốc. Tôi đã cùng các thành viên dùng giấy ăn kết thành những vòng hoa

tưởng nhớ các chiến sĩ đã ngã xuống vì biển đảo, vì chủ quyền Việt Nam, trong đoàn không ai kim được nước mắt. Khi về đất liền ít hôm, nhà văn Văn Giá đã tổ chức một buổi nói chuyện về chuyến đi Trường Sa với các sinh viên Khoa Viết văn. Trong đêm kể chuyện Trường Sa ấy, nhà văn Văn Giá đã kết nối điện thoại với các chiến sĩ ngoài hải đảo. Các chiến sĩ bất ngờ và rất xúc động. Điện thoại được bật loa ngoài, cả khán phòng đều lặng im có thể nghe rõ cả tiếng sóng biển đang cồn cào. Có sóng điện thoại, Trường Sa sẽ không còn xa nữa.

Được biết anh dành rất nhiều tình cảm cho biển đảo, vậy nếu có một ngày Trường Sa cần có những người như anh ở lại và trở thành công dân ở đó, anh có sẵn sàng không?

Tôi đã xin các anh cho tôi đi chuyến năm sau rồi đấy. Như tôi đã chia sẻ, việc đến Trường Sa với tôi như một cuộc hành hương. Và nếu một ngày nào đó Trường Sa cần, tôi sẽ rất lấy làm vinh dự và tự hào được trở thành một công dân của huyện đảo. Tôi luôn sẵn sàng và không phải suy nghĩ dù chỉ một giây.

- Xin cảm ơn Nhạc sĩ Đỗ An!

HOÀNG CHIẾN THẮNG (thực hiện)